

چطور بچه‌هایمان را با ایران

سرفراز باش

حالا همان بچه‌هایی که تادیروز روی میز و صندلی و نیمکت بودند و کلاس‌شان را تزئین می‌کردند، پدر و مادرهای امروز هستند که باید بتوانند آن شور و شغف و ذوقی را که آنها برای برپایی جشنی ۱۰ روزه برای ایران داشتند، در دل بچه‌هایشان ببینازند. آن هم نه فقط یک شور و شوق ناشی از تعطیلی کلاس و درس، بلکه

نرگس خانعلی‌زاده

خبرنگار

مناسبت‌سازی کنیم

می‌توانیم با یک کیک سه رنگ و با نمادی از پرچم ایران، بردهای ایران را در خانه و بین خودمان هم جشن بگیریم؛ در واقع به همان اندازه که برای اعیاد مذهبی یا تولدهای شخصی وقت و هزینه و انرژی صرف می‌کنیم، می‌توانیم شادی‌های ملی را در خانه پایه‌ریزی کنیم و حتی خودمان برای خودمان مناسبت‌سازی کنیم. آن وقت است که شیرینی حب وطن، در دل فرزندانمان شکل می‌گیرد. ضمن این‌که در بین اتفاقات روزمره‌مان، می‌توانیم جایی برای پرچم باز کنیم و با سه رنگ آن، اهمیت پرچم کشور را در دل کودک زنده نگه داریم؛ مثلاً وقت تزئین غذا، می‌توانیم آن را به رنگ‌های سبز و سفید و قرمز درآوریم که شبیه پرچم بشود. در واقع بدون شک این ما هستیم که می‌توانیم فرهنگی را در بین اعضای خانواده جا بیندازیم؛ چنان‌که می‌بینیم عید نوروز و شب یلدا و... در بین مردم جا افتاده و خودش را با آن همراه کرده‌اند. پس همراه شدن با علاقه به نمادهای وطن هم خیلی کار سختی نخواهد بود؛ تنها به کمی تفکر برای ایده‌پردازی نیاز دارد.

تاریخ را تعریف کنیم

از آدم‌های خوب و بدی که در تاریخ آمده و رفته‌اند برایش بگوییم و تعریف کنیم. همان‌طور که در کارتون‌های خارجی، چهره‌ها و شخصیت‌های منفی داریم، اینجا هم می‌توانیم شخصیت‌ها را معرفی کنیم و بگوییم چه کسانی به کشورمان خیانت کردند و چه کسانی هم برای سربلندی‌اش، خودشان و خانواده‌شان را به خطر انداختند. در واقع این‌طور تصور نکنیم سن و سال فرزندانمان به این مسائل نمی‌رسد، در صورتی که اصلاً

از نیمه پر لیوان بگوییم

این‌که چه زمانی بخواهید از برخی مفاهیم و رویدادها برای فرزندتان بگویید، کاملاً به تشخیص و نظر شما به عنوان والدین بستگی دارد؛ چرا که این شما هستید شناخت کاملی نسبت به او دارید و تشخیص می‌دهید در موقعیت فعلی توان درک این موضوع را دارد یا نه. با وجود این، هر زمان که تصمیم به آشنا کردن فرزندتان با انقلاب و جشن پیروزی گرفتید، می‌توانید از خوبی‌های داشتن وطن و اقتدارش بگویید؛ برایش بگویید خیلی خوب است کسی نمی‌تواند به ما زور بگوید و این اتفاق به خاطر قوی بودن کشور ماست. فارغ از همه ضعف‌ها و نابسامانی‌هایی که در حال حاضر با آن روبه‌رو هستیم، از نیمه‌های پر لیوان بگوییم و در عمل اجازه روبه‌روی با آن را بدهیم. آن وقت است که او به این نتیجه می‌رسد که یک دهه از بهمن‌ماه، به خاطر اتفاق بزرگی که در سال‌ها پیش رخ داده تا ما به امروز برسیم، ارزش جشن گرفتن و افتخار کردن را دارد.

یک کشور و این همه دستاورد

سر فرصت و در وقت مناسب، به بهانه یک برنامه تلویزیونی، یک سریال، یک کتاب، یک اسباب‌بازی و هر آن چیزی که می‌تواند ارتباطی با دستاوردهای کشور داشته باشد، از آدم‌هایی برایش بگوییم که افتخاراتی برای کشورمان رقم زده‌اند. می‌توانید از پزشک‌هایمان بگویید که چطور در فهرست بهترین‌های پزشکی در جهان هستیم. اصلاً کافی است یک جست‌وجوی کوتاه در اینترنت انجام دهید و برخی از ساده‌ترین دستاوردهایی را که برای کودکان قابل درک است برایشان بگوییم؛ موضوعی که باعث می‌شود به داشتن کشوری مثل ایران افتخار کنند و خودش هم برای افتخار آفرینی آن تلاش کند. در واقع یک تیر و دو نشان است و علاوه بر این‌که این احساس در وجود او شکل می‌گیرد که ایران کشور قدرتمندی است، خودش هم هدفی پیدا خواهد کرد که شاید یکی از آنها باشد. مثلاً شاید تصمیم بگیرد یکی از آن پزشک‌ها، مخترع‌ها و... باشد که امروز مادر و پدرش از آنها برایش می‌گویند.

یک شادی دسته‌جمعی

روان‌شناسان کودک معتقدند رقم زدن خاطرات خوش در کودکی، می‌تواند بخش عظیمی از تفکر او را تشکیل بدهد؛ به همین دلیل بهتر است به مناسبت‌های ملی هم به اندازه دیگر مناسبت‌هایی که در فرهنگ خانوادگی‌مان جای دارد، اهمیت بدهیم و برایش برنامه داشته باشیم؛ مثلاً شرکت در جشن دسته‌جمعی صعود تیم ملی فوتبال به جام جهانی یکی از این شادی‌های ماندگار است. به همان اندازه که شرکت در راهپیمایی ۲۲ بهمن و رقم زدن یک روز خاطره‌انگیز، آن‌طور که به فرزندتان خوش می‌گذرد، می‌تواند در خاطرش ثبت و ماندگار شود.

ضمن این‌که دیدن آدم‌های زیادی که در این جشن و شادی با او شریک و همراه هستند می‌تواند او را به این باور برساند که همه این آدم‌ها کشورشان را دوست دارند و از سربلندی آن خوشحالند و برایش جشن می‌گیرند؛ پس او هم باید چنین احساسی داشته باشد.

کاردستی رادریاب

می‌توانیم سری به گذشته‌های خودمان بزنیم؛ آن زمان که همه هم و غم‌مان، ساخت کاردستی‌ها و روزنامه دیواری‌هایی درباره کشور بود. در واقع کاردستی درست کردن و مشارکت با کودک در ساخت وسیله‌ای با دستان خودش، علاوه بر فعال کردن حس خلاقیت او، به کودک کمک می‌کند بیشتر به مفهوم و چرایی کاری که انجام می‌دهد فکر کند؛ آن وقت است که هر رنگ کردنش، برش زدن یا چسباندنش با این هدف انجام می‌شود که مثلاً چرا باید پرچم ایران را بسازیم؟

حالا اگر همان پرچم در دستانش قرار بگیرد و وقت راهپیمایی یا حضور در جشن‌های ملی ورزش، آن را به همراه داشته باشد، نتیجه شیرین آن کاردستی تا مدت‌ها برایش باقی خواهد ماند و تبدیل به خاطره‌ای ماندگار خواهد شد.